

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK
wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie
3.— zł.

Przez lud — dla ludu!
Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4
Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA
płaci się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr.
Na pierwszej stronie 80 groszy.

Nr. 1

Katowice, poniedziałek 2-go stycznia 1933 r.

Rok 32

P. zemówienie Ojca św.

(według tekstu depezy.)

Odpowiadając na życzenia dziekana Świętego Kolegium, kardynała Granito di Belmonte, Ojciec św. zwyczajem do-
rocznym, wygłosił w wigilię Bożego
Narodzenia przemówienie w obecności
22 kardynałów, licznych przedstawicie-
li Episkopatu, prałatów, gubernatora i
wyższych dostojników miasta waty-
kańskiego.

W mowie tej Papież wspominał o
cierpieniach, zadanych Kościołowi i
wiernym w Hiszpanii, Meksyku i Rosji
i wskazał nieporozumienia oraz brak
ufności między społeczeństwami i rzą-
dami, co w konsekwencji przedłuża i po-
głębia kryzys ekonomiczny, sprawiając,
że niedola biednych klas pracujących
staje się coraz cięższą. Wspomniawszy
dalej o radosnych wydarzeniach, jak
tryumfalny kongres eucharystyczny w
Dublinie, rozwój misji i instytucji misyj-
nych, wspaniałą rozrost akcji katolickiej
i przykłady bohaterskiej aż do mę-
czeństwa wiary biskupów, kapłanów,
zakonników i wiernych we wspomnianych
krajach. Pius XI wyraził zadowolenie
z powodu zawieszenia broni między
wojskami Boliwii i Paragwaju na
czas Bożego Narodzenia.

Papież skorzystał ze wspaniałego
wynalazku Marconiego, celem bezpośred-
niego zwrócenia się do Episkopatu, ka-
płanów, zakonników, zakonnic, a zwa-
szcza misjonarzy, wiernych, neofitów,
katechumenów i katechetów z życze-
niami wszelkich łask Bożych, pocie-
szenia i uświęcenia. Ojciec św. życzy
również wszystkim ludom pokoju, wz-
ajemnej ufności, szlachetności, które uła-
twiają pracę i zmniejszają ciężary ży-
cia. Ale Namiestnik Chrystusowy nie-
tylko składa życzenia, ale zwraca się
również z innym jeszcze wezwaniem do
całej ludzkości.

Zbliżający się rok 1933, zgodnie z
tradycją powszechną, jest 1900-ną rocz-
nicą Boskiego dzieła Odkupienia, a za-
razem rocznicą ustanowienia św. Eu-
charystji na Ostatniej Wieczerzy, udzie-
lenia Apostołom władzy kapłańskiej, Mę-
ki Ukrzyżowania i śmierci Pana Jezusa,
odania ludzkości w opiekę Marii jako
Matce, Zmartwychwstania, udzielenia
mocy odpuszczenia grzechów, prymatu
Piotra, Wniebowstąpienia, Zesłania Du-
cha Świętego i początków działalności
apostolskiej. N. uka nie potrafi katego-
rycznie stwierdzić czy rok 1933 jest
rocznicą tych wydarzeń, ale według
niej większe istnieje prawdopodobień-
stwo co do r. 1933, względnie 1930, niż
co do r. 1934 chociaż za tą ostatnią datą
wypowiadają się takie powagi, jak Bel-
larmin i Baroniusz. Dlatego Papież
wzywa wszystkich chrześcijan do świę-
cenia w najbliższym roku tego wielkie-
go jubileuszu śmierci Chrystusa i całego
szeregu, związanych z nią faktów.

Tylko Kościół katolicki zachowuje
w nieskażony sposób Krew Chrystuso-
wą, tę cenę naszego odkupienia, ze
związaniem z nią darami Łaski wraz z
Boską obietnicą ich wiekuistej obfitości,

Nuncjusz apostolski oraz przedstawiciele państw i monarchów składają życzenia Głowie Państwa Polskiego.

Warszawa. Zgodnie z przyjętym
zwyczajem P. Prezydent R. P. przy-
mował życzenia z okazji Nowego Roku
w dniu 1 stycznia w Zamku Królewskim.
O godz. 10-ej rano składał życzenia per-
sonel kancelarii cywilnej i wojskowej
oraz protokół dyplomatyczny. O godz.
10.30 P. Prezes Rady Ministrów w oto-
czeniu członków Rządu udał się na Za-
mek i przyjęty był w apartamentach
prywatnych Prezydenta R. P. Zaraz po-
tem P. Prezydent R. P. w otoczeniu
członków Rządu, kancelarii cywilnej
gabinetu wojskowego i protokołu dy-
plomatycznego udał się do kaplicy zam-
kowej, gdzie ks. kapelan Bojanek od-
prawił mszę św. Po zakończeniu cere-
monji religijnej P. Prezydent udał się
do sali marmurowej. Tymczasem przez
t. zw. schody senatorskie i galerje, pro-
wadzące od nich do sali Batoiego, wcho-
dzili na Zamek J. E. Ks. Kardynał Ka-
kowski, marszałkowie Sejmu i Senatu,
dygnitarze państw i korpus diploma-
tyczny w komplecie, w galowych mun-
durach. Oddział kompanii zamkowej
oddawał honory wojskowe. P. Prezy-
dent R. P. przyjął najpierw na audjen-
cjach J. E. Ks. Kardynała, marszałków
Sejmu i Senatu oraz prezesów N. I. K.
Sądu Najwyższego i Trybunału Admi-
nistracyjnego, poczem o godz. 11.30, po-
przedzany przez dyr. protokołu, w to-
warzystwie Prezesa Rady Ministrów i
ministra spraw zagranicznych i w oto-
czeniu członków kancelarii cywilnej i

gabinetu wojskowego wszedł do sali
Rycerskiej, gdzie był już zgromadzony
cały korpus dyplomatyczny. Wówczas
dziekan korpusu msg. Marmaggl Nun-
cjusz Apostolski wygłosił przemówie-
nie. Złożywszy życzenia pomyślności
dla Polski i Jej Prezydenta, mówca za-
znaczył, że ludzkość dąży obecnie do
odnowienia wspólnoty duchowej i do
pokoju międzynarodowego. Idea współ-
pracy wszystkich narodów rozwija się.
Narody nasze — mówił Nuncjusz — dą-
żą do wspólnej i owocnej pracy pod
opieką prawa, pod światłem godłem Pax
et Bonum — Pokoju i Pomyślności. Oby
przestworza które za dni naszych stały
się wielkim gościńcem, i Ocean, który
nie jest już dla głosu ludzkiego prze-
szkoda, chciały dzisiaj przekazać wsze-
dzie ludziom dobrej woli to życzenie. —
Pax et Bonum tym, którzy kierują i tym,
którzy słuchają. Pracownikom fizycz-
nym i pracownikom umysłowym. Wszy-
stkim naszym przyjaciółom, naszej god-
nej podziwu młodzieży, wszystkim po-
kój i pomyślność. Oby Opatrzność Boża
uczyniła zadość tym życzeniom. P. Pre-
zydent odpowiedział następującymi sło-
wami: Księżu Nuncjuszu! Głęboko wzru-
szony słowami, jakie W. E. do mnie skie-
rowała, witam członków korpusu dy-
plomatycznego, których W. E. jest wy-
mownym przedstawicielem. Dziękuję z
głębokości serca za życzenia, jakie w imieniu
monarchów i zwierzchników państw
których panowie reprezentują, wyrazili

panowie dla Polski wraz z życzeniami
jakie raczyli wyrazić dla mojej osoby i
mojego Rządu. Ze słowami pokoju na
ustach trzeba, panowie, przystąpić do
ciężkiej codziennej pracy i spojrzeć w
oczy ważkim zagadnieniom, wnoszą-
cym się dziś przed ludzkością, tak sprą-
gnioną pokoju i wypoczynku. Żeby te
zagadnienia zbadać i rozwiązać, daje
się kategorycznie odczuć konieczność
ściślejszej i żywej współpracy wszystkich.
Musimy się do nich zbliżyć w szerokim
rozumieniu solidarności i zgody. Kry-
zys ekonomiczny, tamujący dziś wysiłki
poszczególnych państw i narodów, po-
winien być poddany szczegółowemu roz-
ważaniom. Często należy, by znaleźć
rozwiązanie, porzucić ciasny i egoisty-
czny punkt widzenia. Prace, poświęco-
ne zagadnieniu rozbrojenia tak moralne-
go jak i materialnego, winny, zapewnia-
jąc bezpieczeństwo, stanowić trwałą
podstawę pokoju. Powinny one stwo-
rzyć dla dzisiejszego pokolenia warunki
prawdziwie twórczej działalności, mogą-
ce skierować ku lepszej przyszłości wy-
siłki jednostek, rodzin i narodów. Rola
państw jest oznaczona. Powołani bar-
dziej od innych, do podtrzymywania
tego ducha solidarności i lojalnej współ-
pracy, tak dziś niezbędnej, panowie
współdziałać mogą waszą pracą w usta-
leniu pokoju, do którego wzdycha cała
ludzkość. W tej nadziei proszę W. E. i
Was panowie, abyście zanieśli monar-
chom i zwierzchnikom państw, które tak
godnie reprezentujecie życzenia Polski
i moje, by ten Nowy Rok przyniósł
wszystkim narodom zlagodzenie zła, z
którego cierpią obecnie i stworzenie wa-
runków koniecznych dla zapewnienia im
szczęścia i powodzenia.

W życzeniach noworocznych pragnie kanclerz Schleicher zrzucić z Niemiec resztki krepujących więzów.

Berlin. Składając życzenia noworoczne
prezydentowi Hindenburgowi kanclerz
Schleicher oświadczył m. in., że w roku u-
biegłym głównym celem niemieckiej polity-
ki zagranicznej było uwolnienie się do cięż-
arów reparacyjnych oraz zapewnienie
Rzeszy równości uprawnień w dziedzinie
bezpieczeństwa na drodze powszechnego
rozbrojenia. Cel pierwszy dał się osiągnąć.
W sprawie rozbrojenia wielkie mocarstwa
wyrażnie uznały zasadę równouprawnienia.
przekazując konferencji rozbrojeniowej jej
ureczywistnienie. Wracamy na konferen-
cję w tym celu — powiedział kanclerz —
aby przeprowadzić zasadę powszechnego

rozbrojenia oraz uzyskać dla Niemiec takie
same bezpieczeństwo, z jakiego korzystają
wszystkie inne kraje. Jeżeli przytem uda
się w granicach milicji przywrócić młodzie-
ży niemieckiej prawo pełnienia wojskowej
służby dla państwa, to dokonany zostanie
przez to samo poważny krok na drodze wy-
równania wewnętrznych przeciwieństw
przywrócenia pokoju w państwie. W odpo-
wiedzi prez. Hindenburg podkreślił koniecz-
ność usunięcia wszelkich tarć w życiu poli-
tycznym oraz skonsolidowania elementów
patriotycznych dla przywrócenia zaufania
wewnątrz państwa oraz poza jego granica-
mi.

Marsz. Piłsudski wyjechał do Wilna.

Wilno. W niedzielę o godz. 18.20
przybył do Wilna Marszałek Józef Pił-
sudski.

Polskie odznaczenie na piersi prezy- denta Francji.

Paryż. Prezydent Francji Lebrun przy-
jął onegdaj rano ambasadora Chłapow-
skiego, który wręczył mu w imieniu
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
odznaki wielkiego krzyża Orła Białego.

żaden z jubileuszów nie może być wspa-
nialszy, żadna uroczystość bardziej obo-
wiązująca, szczególnie w naszej epo-
ce tak częstych obchodów jubileuszowych.
Niepewność daty nie jest dostatecznym
powodem do zaniechania uroczystości.
Jeżeli ludzkość w roku 2.033
zdola pozyskać przez nowe odkrycia
pewność co do daty, to będzie umiała
spełnić swój obowiązek. My dziś po-
wirniśmy spełnić swój. Niełatwo bę-
dzie mieć korzyści z tego obchodu, sko-
ro dziś świat nie potrafi mówić zgodnie
o konfliktach i nieporozumieniach, o
zbrojeniach i rozbrojeniu, o placeniu re-
paracji i długów, o coraz większym za-

niku zdolności płatniczej i nieskończono-
nej nędzy jednostek i społeczeństw. —
Odczuwa się natychmiast konieczność
powrotu do zainteresowań sprawami
ducha i jego godnością, dzięki ojcow-
skiej łasce Chrystusowej, uświęcającej
posłannictwo Kościoła. Takie wniosły
i święte myśli z konieczności łączą się
z faktami, które będą przedmiotem te-
go obchodu. Dla tego Papież poleca, by
uroczystość trwała przez cały rok i
ogłasza święty jubileusz odrodzenia mo-
ralnego, tak koniecznego w dzisiej-
szych czasach odnowienia pogaństwa
i pogoni za pieniądzem. W celu objęcia
okresem jubileuszowym również 1934

roku oraz umożliwienia Episkopatowi,
duchowieństwu i wiernym odpowied-
nych przygotowań, Ojciec św. ustala
początek jubileuszu na dzień 2-gi kwie-
tnia 1933 t. j. na niedzielę Męki Pańskiej,
z tem, że kończy się on 2-go kwietnia
1934 r., w drugi dzień świąt Wielkiej
Nocy.

Z początkiem nowego roku Papież
ogłosi odpowiednie dokumenty i wska-
zówki w tej sprawie.

Przemówienie swe Pius XI zakoń-
czył prośbą o błogosławieństwo Boże
dla tych poczyniń i udzieleniem swego
apostolskiego błogosławieństwa wszy-
stkim obecnym, bliskim i dalekim.

Inflacja dolara nieunikniona.

Wiedeń. „Neues Wiener Abendblatt“ donosi z Waszyngtonu: Senator Brynes, który uchodzi za wybitnego rzeczoznawcę w sprawach finansowych, oświadczył, że nie już nie potrafi powstrzymać inflacji dolara w Stanach Zjednoczonych. Rząd musi wziąć już pod rozwagę zastosowanie poważnych środków, które umożliwiłyby mu kontrolę nad tą inflacją. Dopóki bowiem trwa obecne przesilenie w rolnictwie, amerykański przemysł nie będzie mógł powrócić do dawnego stanu „prosperity“. Aby zaś pomóc rolnikom, znajdującym się w opłakanym stanie, nie pozostaje żadne inne wyjście, jak tylko inflacja.

Sprawa inflacji jest obecnie przedmiotem żywych rozstrząsań w miarodajnych kołach senatu. Powszechnie jest mniemanie, że nowy kongres, który tuż po 4 marca odbędzie nadzwyczajne posiedzenie, nie zdoła uchylić się od zarządzeń inflacyjnych. Niektórzy senatorowie, m. in. republikanin Sapper z Kansas, wyrażają nawet zdanie, że odnośne zarządzenia mogłyby się okazać konieczne jeszcze w ciągu obecnego okresu obrad. Z chwilą, kiedy Afryka południowa odstąpiła od parytetu złota, liczą się tu z tem, że i Kanada pójdzie jej śladem, a w takim przypadku — tak przypuszcza się w kołach politycznych — krok taki stałby się konieczny także i dla Stanów Zjednoczonych, jeżeli zechcą one zachować swą zdolność konkurencyjną.

Gdyby przewidywania senatora Brynesa miały istotnie się spełnić, co zresztą nie jest wykluczone — wówczas inflacja ta stałaby się prawdziwą ruiną dla bardzo wielu ciułaczy w Europie, którzy

oszczędności swe porobili wyłącznie w dolarach Stanów Zjednoczonych. Pomniejszenie bowiem wartości waluty amerykańskiej siłą rzeczy odbiłoby się

to w wielkim stopniu na ograniczeniu wysokości oszczędności, pochowanych przeważnie w prywatnych skrytkach domowych lub w „pończochach“. (Red.)

Krwawy posiew nocy sylwestrowej.

Jakkolwiek noc sylwestrowa na Śląsku minęła naogół spokojnie, nie obyło się jednak bez skandali i bójek z ofiarami. Tak na przykład w restauracji p. Dudka w Przelajce doszło w noc sylwestrową do awantury, a następnie do bójki na noże, przyczem Józef Kurpanek zakłóty został na śmierć, zaś brat jego Emanuel Kurpanek jest ciężko ranny. W związku z tem krwawo zakończonem zajściem aresztowani zostali bracia Franciszek i Ignacy Strzelczykowie z Bańkowa.

W Michałkowicach w noc sylwestrową poraniono nożem Teodora Tomanka.

Do dużych rozmiarów bójki doszło także w restauracji Wajacha w Radlinie na kop. Emma. Bójka zrodziła się — jak zwykle — z awantury. Interwenjował posterunkowy Adamczyk, któremu jeden z biorących udział w bójkę odgryzł koniec nosa. W związku z zajściem tak niefortunnie zakończonem dla interwenjującego policjanta — aresztowany został Paweł Kwiaton. Brat tegoż, Alojzy Kwiaton w czasie awantury otrzymał ciężką ranę nożem. Tak posterunkowego Adamczyka, jak i rannego Alojzego Kwiatonia odwieziono do szpitala w Wodzisławiu.

Rząd wydusił na przemysłowców dalszą obniżkę cen wyrobów żelaznych.

W wyniku prowadzonych przez rząd pertraktacji z przemysłem hutniczym zostało osiągnięte porozumienie co do rewizji dotychczasowego cennika wyrobów hutniczych Syndykatu Polskich Hut Żelaznych.

Na zasadzie osiągniętego porozumienia zasadnicza cena żelaza sztabowego, a także ceny żelaza formowego do NP 24 włącznie uległy 11% niższe, tj. ze zł 315 na zł 280 za 1 tne. Ceny pozostałych produktów hutniczych uległy również odpowiednim obniżkom, w każdym bądź razie nie mniej

szym dla każdego poszczególnego produktu, jak 10% w stosunku do dotychczas obowiązujących cen zasadniczych. Ceny więc sprzedażne wyrobów hutniczych na terenie całego państwa ulegną niższe w zależności od miejsca składu od 45 do 50 zł na 1 tonie.

Niezależnie od powyższych niższe zasadniczych ministerstwo komunikacji, jako największy odbiorca wyrobów hutniczych korzystać będzie dodatkowo ze specjalnego rabatu w wysokości 2%.

Wykrycie spisku w Hiszpanji.

Barcelona. Z dokumentów znalezionych u ekstremistów wynika, że powstanie miało wybuchnąć w dniu 10 stycznia. Spisek obejmował całą Hiszpanję, broń miała być dostarczona spiskującym na trzy godziny przed oznaczonym terminem wybuchu rewolucji. Wykryto także spis wojskowych, którym miano uniemożliwić powrót do koszar, aby wywołać zamieszanie wśród żołnierzy spowodowane nieobecnością ich władz.

Barcelona. W jednym z domów nastąpiła silna eksplozja. Władze policyjne przeprowadziły rewizję w tym domu, przyczem wykryto zgórą tysiąc bomb. Pięć skrzyń naładowanych bombami, było przygotowanych do wysyłki. Znaleziono poza tem znaczną ilość prochu, amunicji i broni. W domu tym znajdowało się laboratorium, w którym fabrykowano materiały wybuchowe.

TELEGRAMY.

Podjeżrzana troska b. ministra Gesslera o mniejszości.

Berlin. W rozmowie z przedstawicielem biura Wolfa b. minister Reichsweltry Gessler, przywódca „Związków popierania niemczyzny zagranicą“ oświadczył m. in., że w roku nadchodzącym Niemcy będą musiały zająć się bar-

dziej niż dotychczas problemem mniejszościowym, który pod względem znaczenia, nie ustępuje miejsca zagadnieniom rozbrojenia, reparacji oraz kryzysu gospodarczego. Między państwami europejskimi nie może dojść do trwałej współpracy politycznej i gospodarczej, dopóki na zasadzie regulowania problemu mniejszościowego, nie nastąpi wspólpraca różnych grup narodowych w ramach jednego i tego samego państwa.

Na prowokację niemieckie Polska protestuje.

Warszawa. 31. grudnia radca poselstwa R. P. w Berlinie dr. Szymiczek interwenjował w niemieckim urzędzie spraw zagranicznych w związku z antypolską audycją radja niemieckiego z dnia 28. grudnia, oraz uczestnictwa w niej urzędowych czynników niemieckich.

Jak rozpoznać fałszywe 2 i 5-ciozłotówki.

Warszawa. W ostatnich czasach pojawiły się w obiegu fałszyfikaty nowych monet srebrnych 2-u złotych i 5-cio złotych. Fałszyfikaty te wykonane są ze stopu cyny, cynku i antymonu sposobem odlewu i posrebrzane. Posiadają one dźwięk zbliżony do dźwięku monet prawdziwych, są jednak od nich lżejsze. Wygląd zewnętrzny fałszyfikatu: Zębki na otoku fałszyfikatu są miejscami zalane i naogół niewyraźne. Litera napisu „Rzeczypospolita Polska“ i wartości monety są zaokrąglone i bardziej wypukłe, niż na monetach prawdziwych, co stanowi charakterystyczną cechę fałszyfikatu. Rysunek orła jest również wyższy i mniej wyraźny. Wizerunek głowy kobiety oraz kłosa są mniej wyraźne, niż na monecie prawdziwej. Przy szczególnych oględzinach fałszyfikatu widoczne są na obydwu stronach miejsca zalane, tj. cechy właściwe odlewom.

Walka samolotów nad polską granicą wytworem bujnej fantazji.

Moskwa. Tass donosi, że wiadomości podane przez kilkanaście dzienników niemieckich o tem, jakoby doszło do strzelaniny pomiędzy aeroplanami wojennymi sowieckimi i polskimi i jakoby podczas tej strzelaniny utraciło życie dwóch lotników sowieckich, są pozbawione wszelkich podstaw, będąc całkowicie zmyślone. Żaden podobny incydent nie miał miejsca pomiędzy samolotami sowieckimi i polskimi.

Polskie życzenia w Watykanie.

Citta del Vaticano. W ub. czwartek radca Janikowski, charge d'affaires ad interim Polski przy Watykanie, złożył Ojcu św. w imieniu władz polskich i swoim własnem życzenia noworoczne, poczem przedstawił Papieżowi członków ambasady polskiej. Ojciec św. przyjął życzenia z największą serdecznością, udzielając błogosławieństwa swego dla Polski.

Generał rzeka się niezaszczytnego poselstwa.

Berlin. Znany z wystąpienia przeciwko prezydentowi Rzeszy Hindenburgowi poseł narodowo-socialistyczny gen. Litzmann złożył swój mandat do Reichstagu.

Płomyk nad trzęsawiskiem.

POWIEŚĆ.

(25) (Ciąg dalszy).

Jakoż w ubiegłą niedzielę, niechcący, dowiedziałem się, czego wy, Tereso, się spodziewacie. Leżąc bowiem na ławie, nie spałem, gdy wy, rzucając od czasu do czasu na mnie spojrzenia, zwierzaliście się Agacie. Nie potrafiłbym wyliczyć, ile cudownych marzeń wysnuśliście, mówiąc o Raszynie. Ileż to było zapewnień i wyliczania dowodów o wzajemnej miłości. Dowiedziałem się także, że Ewa miała prorocze sny i co rano opowiadała je wam przy kawie. Raz śniła jej się trumna i piscole, co ma być znakiem zbliżającego się wesela. To znów wy, Tereso, w czasie snu widzieliście kieszonkę waszej wyciwanicy pełną „złocioków“. Potem była mowa o obrączkach wokoło świecy i portmonetkach wyskakujących z ognia. Tak więc odwiedziły tego oficera, spowodowały, że nawet wy, Cebulczyno, osoba już leciwa, co waszej Ewie głupie myśli z głowy wybić powinna, i służyć jej dobrą radą, jak to przed chwilą mówiłem, co też jest waszym obowiązkiem, razem z tą niedoświadczoną dziewczyną godziny dnia i nocy spędzacie w przewidywaniu i rozważaniu przyszłych szczęśliwych wydarzeń. Od

kilku zaś dni, że Raszyny nie widać, — Ewa chodzi jak bez głowy, a ja obawiam się, że skoczy do tej beczki z wodą w ogrodzie i utopi się.

— Przystań stary — zawołała Agata, aże przestań, coż to ciebie obchodzi! — Niech każdy robi, co mu się podoba, nie troszcz się o cudze sprawy, zwłaszcza o to, bo jeno łostuda powstać może. — Anim się spodziewała, że takie kazanie wygłosisz tu na dobranoc. Kto o cudzych sprawach myśli, często zapomina o własnych.

— Moja Agatko — odpowiedział Waligóra — widzę, żeś przeczytała przysłówie kalendarzowe, na dzień dzisiejszy przypadające; oto twój babski rozum. Sądziś, że ja to wszystko mówię w tym celu, by naszą Cebulczynę drażnić? O nie! Zbyt cenię Teresę jako przyjemną komornicę i dobrą kobietę. Mówię to tylko w tym celu, by zaoszczędzić jej smutku, a później ciężkich samooskarżeń. Znam pewną służącą z Wojtowej pod Gliwicami. W czasie walki plebisycytowej na naszym Górnym Śląsku zakochał się w tej dziewczynie pewien wyższy urzędnik celny, że zaś miłość była wzajemna, dziewczyna ta zwierzyła się swemu ojcu, przy-

rzekając, że jako mężatka będzie dla niego podporą w starości. I wszystko byłoby się dobrze ułożyło, gdyby nie opór rodziców młodego urzędnika. Jego ojciec był nadleśniczym i on zwłaszcza przeprowadził swą wolę. Syn jego ożenił się z córką kupca i właściciela kamienicy w Bytomiu, biedna dziewczyna natomiast zwarjowała i z tego powodu odstawiono ją do zakładu dla obłąkanych w Toszku. Mógłbym zdradzić jej nazwisko, jednakże ze względu na krewnych, którzy mieszkają w tejże okolicy, nazwiska nie powiem, za to dodam, że niestosowne znajomości dla strony pośledniejszej, najczęściej kończą się upokorzeniem, nierzadko też zgubą. A w tym wypadku, coż powiedzieć o ojcu tej nieszczęśliwej dziewczyny, wdowcu i biednym strózu nocnym? Dziewucha ta była jego jedynym, ukochanem dzieckiem, pociechą w starości! Okropne nieszczęście, co jego córkę spotkało, tak niezmierną — jemu sprawiło boleść, iż sam również prawie zmysły postradał, potem chorował ciężko, ostatecznie wyrwał się śmierci, ale zdrowia zupełnego nie odzyskał.

Waligóra umilkł i siedział w milczeniu z pochyloną siwą głową.

Przez otwarte okno słychać było radosne poszczekiwanie Turka, potem głos Ewy. Dziewczyna wyszła więc z izby sypialnej bocznymi drzwiami, przechadzając się wokoło chaty.

Skomlenie psa oddalało się, cichło... dziewczyna znajdowała się przeto ze swym czworonożnym przyjacielem coraz dalej w ogrodzie. Przechadzkę na świeżem powietrzu przed udaniem się na spoczynek nocny, Ewa odbywała codziennie.

Tymczasem w izbie praczki rozmołwa toczyła się na nowo. Po dłuższem milczeniu Teresa tak odpowiedziała:

— Nic o nieszczęściu tej biednej nieszczęśliwej dziewczyny nie powiem, bo to przechodzi mój głupi, babski rozum. Są też ludzie, co bez widocznej przyczyny rozum tracą. Wypadek taki zdarzył się w domu w którym po wyjściu zamaż z moim Cebulą zamieszkałam. Nasz gospodarz pewnego pięknego dnia z chłopcami szkolnymi zaczął grać w guziki, po chwili wszakże zaczął rwać sobie włosy na głowie, krzycząc: „Jestem zgubiony, jestem zgubiony!“ Tydzień później osadzono go w domu dla obłąkanych. Coż temu człowiekowi brakowało? Nic a nic! Zawsze zdrowy był jak pieniądz. Toć dnia poprzedniego, gdy w owe knieie zaczął grać, spotkałam go w sieni, a nie chcąc miłmo gospodarza przechodzić bez słowa, jak mruk, rzekłam: No! coż nowego powiecie, gospodarzu? A on, że to był Niemiec z pod Wrocławia i słabo po polsku mówił, odparł:

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Kronika bieżąca

Poniedziałek

2

stycznia

Najśladszego Imienia
Jezus.
Oktawa Św. Szczepa-
na, pierwszego
męczennika.
Św. Makarego opata
Św. Izydora, bisku-
pa męczennika.

Kalendarz słowiański: Strzeżysław.

Jutro w brek, 3 stycznia: Oktawa
św. Jana Apostoła i ewangelisty. — Św.
Genowefy, dziewicy i patronki Francji.

Wschód

Zachód

Słońca o godz. 7.43; o godz. 15.54.
Księżyc o godz. 10.53, o godz. 23.33.

Z historii śląskiej.

2 stycznia. 1416. Biskup Wacław
wrocławski, kupił od księcia ziębickie-
go Nowydom przy Paczkowie z należą-
cemi do niego wsiami za 1000 kóp pra-
ckich groszy. — 1741. Król Fryderyk II
pruski rozpoczął obsadzać wojskiem
swoim różne miasta na Śląsku. — 1901.
W Piekarach odbył się pogrzeb zmar-
łego ks. proboszcza Karola Nerlich.
Kazanie wygłosił ksiądz Ludwik Spöhr
z St. Tarnowia następnie odbyło się
żałobne nabożeństwo, które odprawił
ks. dziekan Józef Konięcki z Radzion-
kowa, potem wygłosił polskie kazanie
ks. Melzer, repent wrocławskiego kon-
wiktu biskupiego — 1917. W Ponowcu
przy Wrocławiu ks. kardynał Ad. Ber-
tram, poświęcił nowy kościół św. Ja-
dwigi.

W roku: 1487. Bartosz Bias z Chro-
ścin (pow. opolski) sporządził akt pra-
wny co do swego majątku po niemiec-
ku. Z tego czasu przechowało się wię-
cej dokumentów niemieckich na Gór-
nym Śląsku. — 1487. Nędza w kraju spo-
wodowała księcia Jana III rac, prosić o
dobrowolne datki. Kapituła raciborska
przyzwoliła mu 100 florenów. — 1488.
W oktawie Bożego Ciała fundował ka-
nonik Maciej Dawid Krachulec, pro-
boszcz w Wojnowicach kościołowi ko-
legialnemu w Raciborzu 24 guldeny we
gierskie złote na odprawienie jednej ro-
cznej Mszy św. — 1490. Wieś Rzuchów
należała do ziemi rybnickiej. Właścicie-
lem jej był Jan Szeliga. W późniejszych
latach, mianowicie 1585 napotykaemy
potomka jego, Wacława Szeligę, który
był kanclerzem cesarskim. — 1490. Po
śmierci króla Macieja Korwina, został
według układu zawartego w Brnie król
czeski Władysław także królem Węgier
do roku 1516. — 1490. Na mocy ugody
Miechów z Rokitnicą, należało się tej
drugiej dawać dziesięcinę w sнопach
kościółkowi św. Małgorzaty w Bytomiu.
Młynarz powinien był dawać na Wiel-
kanoc proboszczowi dwa wiertelę maki
pszennej.

— Przymusowe ubezpieczenie pasa-
żerów autobusowych. Z dniem 1 lutego
1933 wprowadzony zostaje przymus u-
bezpieczenia przez przedsiębiorców au-
tobusowych wszystkich swoich pasa-
żerów w towarzystwach ubezpieczenio-
wych. Pasażerowie będą mogli w przy-
szłości uzyskać ubezpieczenie na sumę
do 10 000 zł. Począwszy od dnia 1 lute-
go nie będzie mogło być prowadzone
żadne przedsiębiorstwo autobusowe, je-
żeli nie będzie się mogło wylegitymować
polisą ubezpieczeniową od każdego wo-
zu. Ubezpieczeniu podlegają nietylko
pasażerowie, ale i cudze mienie np. sa-
mochody uszkodzone przez autobus. Za
tego rodzaju uszkodzenia towarzystwa
asekuracyjne odpowiadać będą do wy-
sokości 2 000 zł.

— Projekt nowelizacji ustawy pocztowej. Ministerstwo poczt i telegrafów
opracowało projekt noweli do ustawy o
poczcie i telegrafie. Projekt zawiera
przepisy karne, zastraszające odpowie-
dzialność materialną osoby, organizują-
cej nielegalny przewóz listów w celach
zarobkowych.

Ponadto występuje ministerstwo
poczt z planem zniesienia przywileju
przesyłania poczty wolnej od opłaty
przez ministerstwa i inne urzędy pań-
stwowo. Ministerstwo poczt, chcąc zmniej-
szyć niedobór poczty, projektuje wpro-



Norweski Tran Wątrobiany

znany jest na całym świecie, jako
niezawodny środek przeciwko krzywicy
(angielskiej chorobie). Znaczny odsetek
dzieci cierpi w większym, lub mniejszym
stopniu na tę chorobę. Dlatego też bar-
dzo ważnym czynnikiem w rozwoju or-
ganizmu jest dla wszystkich dzieci

TRAN NORWESKI

Z Cieszyńskiego.

Gwiazdka szkolna.

Leszna Górna. Staraniem Koła Ma-
cierzy urządzono, jak co roku, w dniu
22 grudnia gwiazdkę dla dzieci szkol-
nych. Dzięki poparciu inicjatywy zarzą-
du przez miejscowe stowarzyszenia i po-
szczególne jednostki, zdołano, mimo
ciężkich czasów, zebrać dosyć pokaźną
sumę na urządzenie gwiazdki. Popołud-
niu 22 grudnia zgromadzili się rodzice
i dzieci w szkole. Przy pięknie przy-
strojonym drzewku, dzieci odśpiewały
kilka kolend i wygłosiły wierszyki, po-
czem nastąpiło rozdanie podarunków.
Wszystkie dzieci otrzymały upominki z
przyborów szkolnych, tradycyjną „stru-
clę” — prócz tego około 50 najbiedniej-
szych, materiał na ubrania i bućki. Jak
na naszą małą dwuklasówkę — liczba
wcale pokaźna. Trzeba było widzieć
roześniane twarzyczki i rozradowane
oczy obdarzonych dzieci, by zrozumieć,
czem była dla nich naprawdę ta „Gwiazd-
ka”. Z pewnością w wielu naszych chat-
kach zabrakło w dzień wigilijny drzew-
ka — jaką radością i szczęściem była
dla dzieci ta choinka, urządzona w szko-
le. Nie wszyscy z ofiarodawców mogli
być na naszej uroczystości, nie wszyscy
mogli widzieć tę wielką radość dzieci,
która była przecież najwspanialszą
zapłatą, — dlatego tą drogą zarząd koła
śle najserdeczniejsze podziękowanie —
w imieniu dziatwy „Bóg zapłać”! (c)

Młodzieńcy! Chrystus woła o bohaterów
ducha!

Dziedzice. Chrystus żyje, Chrystus
króluje, Chrystus zwycięża! Powtarza
się to ciągle w kościele katolickim i u-
rządziwistnia przez wieki całe. Pan Je-

zus ma swoich bohaterów życia wiary,
życia cnoty. Potrafią podziw wzbudzić
opanowaniem swoich namiętności, uko-
naniem wszystkiego, co Boże, oraz
męstwem w obronie wiary i Kościoła.
Bo posiadają wyższy, nadprzyrodzony
ideał życia. Ponad przyjemność, użycie,
zabawę, zysk stawiają na pierwszym
planie: służbę z miłości u Chrystusa
Króla. Życie ich pełne szczęścia, wola
nieugięta, bohaterstwo w obronie kato-
lickich zasad nieustraszone. Aby dojść
do takiego bohaterstwa ducha — trzeba
gruntownego, gorliwego i częstego cwi-
czenia się w życiu wewnętrznym. Jeżeli
pierwsza nagroda w zawodach sporto-
wych przypada temu, kto wrodzone
zdolności wyrobił i wykształcił sobie
długim i mozolnym treningiem — to tem
więcej w życiu cnoty potrzeba długiego
i częstego ćwiczenia swej woli, kształ-
towania swego charakteru. Na reko-
lekcjach zamkniętych najlepiej ćwiczy
się młodzienc w życiu wewnętrznym
i przysposabia na bohatera ducha! Sko-
rzystajcie ze sposobności. Weźcie udział
w serii rekolekcji dla młodzieńców,
które się odbędą w Dziedzicach. Po-
czątek dnia 16 stycznia o godz. 19; za-
kończenie dnia 20 stycznia rano o go-
dzinie 6½. Opłata 15 zł. Zgłoszenia jak
najwcześniej należy kierować pod adre-
sem: Ks. Superior OO. Jezuitów, Dzie-
dzice. (c)

Kradzież krowy.

Puńców. W nocy na 29 bm. skradzio-
no z zamkniętej obory na szkole Ferdy-
nanda Kiecki, krowę wartości 200 zł.
Przypuszczać należy, że kradzieży do-
konali przemytnicy bydła i krowę prze-
prowadzili do Czechosłowacji. (C)

szt.), „Ergo” (5 gr), „Grand Prix” (4 gr),
„Damskie” (3,5 gr) i „Wanda” (1,5 gr szt.).
Lepsze gatunki i odnikotynowane papie-
rosy również zostały obniżone w cenie.
Wszelkie obniżki ważne są już od dnia
1 stycznia br.

Województwo śląskie.

* Na rzecz bezrobotnych wojewódz-
twa śląskiego ofiarowała kolektura fir-
my Kaftal w Katowicach 75 zł. W miejs-
ce życzeń noworocznych ofiarowali na
rzecz bezrobotn. woj. śl. Szymonowie
Rudowscy 50 zł. Wojewódzki Komitet
do spraw bezrobocia w Katowicach
składa tą drogą serdeczne podziękowa-
nie, wyrażając jednocześnie nadzieję, że
czyni te znajdują licznych naśladowców.

* Badania koni przekraczających
granice. W sprawie badania koni prze-
kraczających granicę polsko - niemiecką
a pochodzących z polskiego pogranicza,
dyrekcja policji podaje do publicznej
wiadomości, iż termin badania koni
przez powiatowego lekarza weteryna-
ryjnego na rok 1933 wyznaczony jest
jak następuje:

I. Beuthen (Bytom) Reichspräsi-
denplatz każda pierwsza środa w mie-
siącu od godz. 8—12 a w razie gdyby na
dzień ten przypadło święto, badanie od-
będzie się w następny dzień roboczy.

Wobec tego badanie odbędzie się: 4 sty-
cznia, 1 lutego, 1 marca, 5 kwietnia,
3 maja, 7 czerwca, 5 lipca, 2 sierpnia,
6 września, 4 października, 2 listopada,
6 grudnia.

II. Hindenburg (Zabrze) plac targo-
wy przy ulicy Körner- i Blücherstrasse
każdy pierwszy wtorek w miesiącu od
godz. 8—9 a w razie gdyby na dzień ten
przypadło święto, badanie odbędzie się
w następny czwartek. Wobec tego ba-
danie odbędzie się: 3 stycznia, 7 lutego,
7 marca, 4 kwietnia, 2 maja, 6 czerwca,
4 lipca, 1 sierpnia, 5 września, 3 paździer-
nika, 7 listopada, 5 grudnia.

Z Katowickiego

Zamiast życzeń noworocznych.

Katowice. Zamiast życzeń noworo-
cznych złożyli do katowickiego okręgu
Caritasu pp. Surówka Karol 20 złotych,
„Pion” przedsiębiorstwo budowlane 10
zł., Firma Transit 30 zł., za co składamy
jak najserdeczniejsze podziękowania.
Również składamy wszystkim szlachet-
nym ofiarodawcom, którzy przyczynili
się do naszej akcji dobroczynnej serdec-
zne „Bóg zapłać”, prosimy nadal i w
przyszłym roku pamiętać o naszych bied-
nych.

Miasto zabiega o zatrudnienie
bezrobotnych.

Katowice. U komisarza demobiliza-
cyjnego interwenjowała w piątek repre-
zentacja m. Katowic. Pierwszy prez. dr.
Kocur i drugi prez. Skudlarz interwenjo-
wali w sprawie zatrudnienia większej
liczby bezrobotnych na okolicznych ko-
palniach, pracujących na 2 zmiany. Nie-
które z tych kopalń pracują nawet po
6 dni w tygodniu. Sprawa napotyka na
pewne trudności stawiane przez zarząd
Spółki Brackiej, a to ze względu na so-
cjalne nadpłaty ze strony pracujących
górników.

Ofiary na rzecz „Caritasu”.

Katowice. Zamiast życzeń noworocz-
nych złożyli do sekretariatu katowic-
kiego okręgu Caritas: pp. dr. Roszak 50
zł., dyr. inż. Górkiewicz 30 zł., prok. J.
Rutkowski 20 zł., dr. W. Olszewiczowie
20 zł., dr. Gunia 25 zł., dyr. gen. inż.
Ciszewski 100 zł., sen. St. Kobylński 40
zł. Na rzecz biednych złożyli: pp. N. N.
nauczycielka 30 zł., urzędnicy Miejs. K.
K. O. 68 zł., Lipka 15 zł., konsum kole-
jowy 350 zł. Wszystkim szlachetnym o-
fiarodawcom składa katowicki okręg
Caritasu w imieniu naszych biednych
jak najserdeczniejsze „Bóg zapłać”. Pro-
simy nadal pamiętać o naszej akcji do-
broczynnej i polecamy nasze konto P.
K. O. 300 115.

Bal reprezentacyjny korporacji
„Slensanil”.

Katowice. Korporacja akademicka
„Slensania” w Poznaniu urządziła 7 bm.
bal reprezentacyjny na rzecz polskiego
gimnazjum w Bytomiu w salach recep-
cyjnych śląskiego urzędu wojewódzkie-
go w Katowicach. Pragniemy podkreślić
wzniosły cel tej imprezy, której głów-
nym zadaniem jest niesienie pomocy ma-
terialnej, twardo walczącej o zachowa-
nie swojej świadomości narodowej, lu-
dności polskiej na Śląsku Opolskim. Jak
się dowiadujemy, zainteresowanie tą im-
prezą jest olbrzymie. Należy przypusz-
czać, że będzie to największy i najwy-
tworniejszy bal bieżącego sezonu.

Włamanie do biura harcerskiego.

Katowice. W nocy na 30 grudnia nie-
znani dotychczas sprawcy włamali się
do biura Związku Harcerzy Polskich
przy ul. Szafranka, gdzie skradli ma-
szynę do pisania, nowy rower damski,
2 kompletne zapasowe koła do roweru,
parę trzewików narciarskich, 2 swetry,
2 walizki, większą ilość bielizny dam-
skiej.

Dyrekcja Sp. Akc. Giesche przyłapaną
na przemyśle.

W ostatnich dniach Śl. Straż Grani-
czna zajęła w magazynie kopalni „Biały
Szarlej”, należącej do koncernu Sp. Gie-
sche 163 kg sit do płuczek, które zosta-
ły przemyczone z Niemiec. Przemytu
dokonał Kaps Antoni, obywatel niemie-
cki z Bytomia, który został przytrzy-
many w chwili, kiedy wraz z innymi
wspólnikami przemycyony towar dostar-
czył do magazynu kop. „Biały Szarlej”.
Dochodzenia celem wykrycia winnych

udziału w przemyśle, prowadzi Inspektorat Straży Granicznej.

Dyrekcja Sp. Akc. Giesche tłumaczy się naiwnie, iż Kaps dokonał tych zamówień zagranicą na własną rękę. Jest to wprost niezrozumiałe, żeby urzędnik niższy, magazynier, miał prawo na własną rękę zamawiać tak poważną ilość materiałów. Tłumaczenie Dyrekcji jest zupełnie bezsensowne i nie wytrzymuje żadnej krytyki.

Zydek przemysłnikiem.

Załęże. Na ul. Wojciechowskiego przytrzymano wieczorem Hersza Perlmuttera bez stałego miejsca zamieszkania, któremu zajęto 2 pakunki po 20 kg. daktyl, niewątpliwie przemycanych z Niemiec do Polski. Wraz z doniesieniem i zajęciem towarem odstawiono go do urzędu celnego w Katowicach. (k)

Wykrycie tajnej gorzelni.

Wielowiec. Dnia 30 grudnia w czasie rewizji domowej zajęto w mieszkaniu Teresy Matysikowej kompletny aparat do pędzenia spirytusu i kilka butelek spirytusu. Zajęty aparat i spirytus przekazano władzom skarbowym. (k)

II-gi koncert na cele dobroczynne.

Janów - Giszowiec. W ubiegłym tygodniu odbył się II koncert dobroczynny tegoż towarzystwa muzycznego imieniem J. Paderewskiego. Zysk z tego koncertu oddany został na cele bezrobotnych i biednych dzieci Janowa-Giszowca. Ten amatorski koncert symfoniczny udał się pod każdym względem. Wprawdzie w skład zespołu „Paderewskiego” wchodziły tylko młodsze miejscowe siły amatorskie, w przeważnej części bezrobotni, strona artystyczna koncertu jednak stała na wysokim poziomie. Zespołem opiekują się troskliwie pp. inż. Kwieciński i Synowiec i ich umiejętne kierownictwo dokonało w dziełach trudnych czasach wielkiego już dzieła. Na szczególne wyróżnienie zasługuje p. Koźlik, młody pianista z Mysłowic. Nieustanne oklaski i bisy nagradzały każdy jego występ. Nie przybyło wiele pozamiejscowych gości, gdyż komunikacja z Janowem i Giszowcem nie jest wieczorem szczególna. Śląskie Linie Autobusowe nawet skasowały ostatni, z Janowa o godz. 22 do Katowic zdążający autobus. Obecny.

Nowa komunikacja samochodowa do Król. Huty.

Siemianowice. Z dniem 1 stycznia uruchomiono nową linię autobusową Siemianowice — Królewska Huta. Pierwszy autobus z Siemianowic wyjeżdżać będzie do Król. Huty o godz. 7.25 rano, z Król. Huty do Siemianowic o godz. 8 rano. Następnie autobusy kursować będą w odstępach co pół godziny. Ostatni wóz z Siemianowic odchodzić będzie do Król. Huty o godz. 21.55, z Król. Huty do Siemianowic o godz. 22.30. Korzystać można także z biletów miesięcznych. (k)

Przeniesienie żurawia bagrowego.

Siemianowice. Wielki żuraw bagrowy w oddziale wysokich pieców huty „Laura” przeniesiony zostanie do Król. Huty. Prace około rozbiórki żurawia rozpoczęto już przed świętami Bożego Narodzenia. Zda się, że to początek rozbiórki huty. W każdym razie należałoby poinformować publiczność, co to wszystko znaczy? (k)

Bezbożne ręce zniszczyły figurę Matki Boskiej.

Różdzień. Nieznani dotychczas sprawcy rozbili przy ul. Szkolnej obok szkoły katolickiej figurę Matki Boskiej, poczem kawałki rozrzućli na chodniku i zbiegli w niewiadomym kierunku. (k)

Z Król. Huty

Budowa nowego mostu.

Król. Huta. Most „Wolności” w Król. Hucie, łączący południową część miasta z północną, który został zbudowany przed 30 laty, okazał się już za słaby wobec dzisiejszego ruchu. Korporacje miejskie już od dłuższego czasu zajmują się tą palącą sprawą i dla bezpieczeństwa publicznego postawiono tablicę ostrzegawczą, w myśl której przejazd przez most jest wzbroniony, jeżeli ciężar danego środka lokomocji wynosi więcej, niż 5 ton. Ponieważ most ten jest również mostem kolejowym, dyrekcja kolejowa jest w tej sprawie także za-

Bacność uchodźcy!

Wobec poczynienia kroków niekompetentnych sfer celem zaskarżenia rządu polskiego przed Ligą Narodów w sprawie odszkodowania b. uchodźców śląskich, zarząd główny Związku Poszkodowanych Uchodźców Śląskich zwraca się tą drogą z apelem do wszystkich b. uchodźców śląskich, ażeby nie dali posłuchu tym szkodnikom państwa jak i uchodźców samych i zwracali się wyłącznie w tej sprawie do Związku Poszkodowanych Uchodźców Śląskich, który stoi ustawicznie na straży pretensji b. uchodźców śląskich i jest w ścisłym kontakcie z odpowiednimi instancjami tak w Śl. Urzędzie Wojewódzkim jak i w Warszawie.

B. uchodźcy, dołączając się do wyżej wymienionych kroków antypaństwa

wych nie tylko przez to szkodzą państwu ale również mogą się sami narazić na niepożądane skutki.

W wszelkich dotyczących b. uchodźców sprawach otrzymują interesenci szczegółowe wyjaśnienia w sekretariacie, który mieści się w Katowicach przy ulicy Plebiscytowej 1, III p. i jest czynny codziennie od godz. 9—15.

Zarząd Główny.

*

Z okazji Nowego Roku zasyła zarząd główny Związku Poszkodowanych Uchodźców Śląskich wszystkim członkom jaknajserdeczniejsze życzenia a przede wszystkim pomyślnego załatwienia ich pretensyj.

Zarząd Główny.

interesowana. W piątek przed połudn. przybyła na miejsce komisja, składająca się z przedstawicieli miasta, dyrekcji kolejowej z Katowic, oraz rzeczoznawców i stwierdziła, że niebezpieczeństwo dla ruchu jest większe, niż dotychczas przypuszczano i budowa nowego mostu musi być sprawą najbliższego czasu. Nowy most zostanie wykonany w hucie „Królewskiej”.

Zwolnienia i turnusy na kop. „Król”.

W dniu wczorajszym komisarz demobilizacyjny wydał dalsze orzeczenie w sprawie zwolnień i turnusów na kopalniach skarbowych. Mianowicie z dniem 1 stycznia 1933 na kopalniach „Król” pole północne, wschodnie i zachodnie, zwolnieniu z pracy ulegnie 120 robotników, a 290 zostanie przymusowo urlopowanych na okres do 16 tygodni.

Na drugi raz odniechce się tej głupich „żartów”.

Król. Huta. Dnia 18. 10. 1932 r. wieczorem odbywała się na sali hotelu Hr. Reden w Król. Hucie akademja Z.O.K.Z. W chwili odczytywania przez prezesa Z. O. K. Z. p. nac. Kieszka rezolucji, dotyczącej sprawy Polskiego Gimnazjum w Bytomiu zgłosił światło na scenie. Wywołało to na sali wśród zebranych Polaków w liczbie około 3000 osób ogólne poruszenie i oburzenie na zarząd hotelu Hr. Reden. Na szczęście zgłoszone światło nie wywołało paniki na sali. Sprawą tą zajęły się organa policyjne, które po przeprowadzeniu dochodzeń przekazały sprawę Dyrekcji Policji w Król. Hucie. W związku z tem odbyła się w dniu 29. 12. br. w Dyrekcji Policji w Król. Hucie rozprawa przeciwko osobom, ponoszącym odpowiedzialność za bezpieczeństwo urządzeń elektrycznych podczas przedstawień w sali teatralnej wyniku rozprawy została ukarana kłewna hotelu „Hrabia Reden”. W wyniku rozprawy została ukarana kłewna Dora grzywną w wysokości 300 zł wzgl. 15-dniowym aresztem, Fabian Fryc grzywną w wysokości 100 zł wzgl. 10-dniowym aresztem i Mohr Erwin grzywną w wysokości 50 zł wzgl. 5-dniowym aresztem.

Usiłowane samobójstwo.

Królewska Huta. W czwartek wypłynęła w zamiarach samobójczych 21-letnia Anna Friebe z ul. św. Barbary 15 większą ilość łągu malarskiego. Rodzice przewieźli dziewczynę do szpitala, gdzie ocalono ją od śmierci. Powodem usiłowanego samobójstwa był zawód miłośny.

Najechnanie furmanki na kobietę.

Król. Huta. W czasie wydawania obiadów w tawernie dla bezrobotnych zdarzył się nieszczęśliwy wypadek. Mianowicie na podwórzu zapelnionym ludźmi najechnała furmanka Przywary na 30-letnią Martę Jozsko, która odniosła złamanie prawej ręki i inne okaleczenia. Pogotowie ratunkowe odwiozło ją do lecznicy.

Z Świątobłowskiego

Uzdrowienie koncernu „Huty Pokoju”.

Nowy Bytom. Jak już donosiliśmy, nadzór sądowy nad koncernem „Huty Pokoju” został zniesiony jeszcze przed świętami. W ubiegły piątek w Katowicach odbyło się walne zebranie akcjonariuszy tego koncernu pod przewodnic-

twem gen. dyr. Pielerą, celem wybrania nowej rady nadzorczej. Zebrani przyjęli do wiadomości prawo opcji udzielone przez akcjonariuszy koncernu rządowi polskiemu na wykupno 52 proc. akcji tego koncernu. Obniżono kapitał akcyjny z 70 000 000 do 50 000 000. Normalna wartość tych 52 proc. akcji, które może nabyć rząd polski w określonym terminie, wynosi 26 milionów. Akcjonariusze oferowali wymienione 52 proc. rządowi polskiemu za cenę 10 milionów, a to dlatego, ponieważ rząd polski udzielił gwarancji na szereg kredytów udzielonych temu koncernowi w czasie nadzoru sądowego. Termin prawa opcji udzielonego rządowi polskiemu upływa z dniem 30 czerwca 1933. Wybrano następnie nową radę nadzorczą, do której weszli: gen. dyr. Börner (Gwarectwo Ruda), gen. dyr. Brenecke (Oberbedarfi Gliwice), Wiethaus (Bank Drezdeński Berlin), dr. Theusner (Deutsche Bank Wrocław), min. Twardowski (Wiedeń), gen. dyr. Wojnar (Katowice), dr. Mikołaj hr. Ballestrem. Głównym akcjonariuszem koncernu „Huty Pokoju” jest Mikołaj hr. Ballestrem oraz gwarectwo węglowe Ruda, dalej gliwickie przedsiębiorstwo Oberbedarfi (Górnośląskie Tow. dla potrzeb kolejowych). Obecnie generalnym dyrektorem koncernu „Huty Pokoju” jest inż. Surzycki, który, jako nadzorca sądowy przeprowadzał sanację tego koncernu. (s)

Z bagnietem na ojca.

Lagiewniki. Dnia 30 grudnia 22-letni Alfons Suchanek w obronie własnej i młodszego rodzeństwa pchnął ojca Antoniego bagnietem w brzuch. Okaleczonemu udzielił pierwszej pomocy lekarz dr. Sobol i pozostawił go w opiece domowej. Suchanek Alfons po dokonaniu czynnie zgłosił się dobrowolnie w miejscowym komisariacie policyjnym, donosząc o wypadku. Po przesłuchaniu został on zwolniony. (s)

Nagła śmierć.

Piekary W. Mudwil z Wielkich Piekarów doniósł do policji w Szarleju, że dnia 28 grudnia wieczorem około godz. 17 przybył do mieszkania nieznany mu osobnik, prosząc o przenocowanie go. Mudwil przyjął nieznanego, a następnego dnia o godz. 5 rano zauważył go leżącego na podłodze, nie dającego już żadnych znaków życia. W nieznanym ustalono 67-letniego Sierpińskiego Franciszka zam. w Otradzionkowie, pow. Będzin. Zwłoki odwieziono do szpitala pow. w Szarleju, gdzie stwierdzono, że śmierć nastąpiła wskutek udaru serca. (s)

Z Pszczyńskiego

Pomyślny rozwój miasta.

Bieruń Stary. Miasto Bieruń miało choćby tylko w ostatnim czasie szereg burmistrzów, lecz pod ich rządami nie mogliśmy mówić o jego pomyślnym rozwoju. Od niedawna mamy nowego burmistrza w osobie p. Piprka, który w stosunkowo krótkim czasie swego urzędowania już zdołał pokonać cały szereg trudności. Mianowicie zajął się południową dzielnicą miasta, do której prowadzi ulica t. zw. „Kopiec”, dotychczas tak bardzo błotnistą, że podczas długotrwałych deszczów nie było można nią jeździć a nawet ani chodzić. Zamieszkali przy tej ulicy obywatele byli jakby odcięci od świata. Obecny burmistrz p. Piprek dołożył wszelkich starań nie tylko około rozbudowy śródmieścia, lecz prze-

TEATR I SZTUKA.

„Noc sylwestrowa”.

Komedja karnawałowa w 3 aktach (5 odsłonach) Stefana Krzywoszewskiego. Reżyseria: Stanisław Bryliński. Dekoracje: Stanisław Węgrzyn.

Akcja rozgrywa się w zamożno-mieszczadzkim środowisku Warszawy. Iza, rozkapryszone młoda żona Artura oraz Wanda, narzeczona Andrzeja — ziemianina, o nawyczkach przysłówiowego „liczykrupy” wybrały się na hulankę w noc sylwestrową, w czasie której poznały bierbanta Andrzeja, rzekomo literata, poetę i filozofa z Bożej łaski, którego właściwie głównym zawodem jest naciąganie bogatych znajomych. Na tle owej przygodnej znajomości następuje cały splot bardzo komicznych i intrygujących sytuacji, pobudzających widownię do żywiołowych objawów wesołości, a przeto trzymających publiczność do samego końca w pełnym uwagi napięciu i oczekiwaniu na rozwikłanie sytuacji.

W roli Izzy wystąpiła p. Marecka, ulubienica naszej publiczności teatralnej. Ora jej stała na wyższym talencie tej znakomitej artystki, również p. Hańska, odtwarzająca postać Wandy, dała nam kreację bez zarzutu, nie zawodziąc zaufania, jakim darzy ją nasza publiczność. Świetnie dostrajała się do nich p. Marwicz w roli pokojówki Frani.

Z postaci męskich uwagę na sobie, jak zwykle skoncentrował p. Bielecki w roli Andrzeja. Stworzył on idealny typ wesołego bierbanta i nieponia, który to ani sieje ani orze, a zbiera plony bez trudu, dzięki swej rozbrajającej bezczelności i umiejętności wygrywania na słabościach natury ludzkiej. Utrzymuje się na fali zwycięstwa i nieźle mu się powodzi, specjalnie zaś cieszy się wielkim powodzeniem wśród kobiet. Nieporównany był p. Bryliński jako Dionizy-łokaj. Umiał on podobnie jak p. Bielecki wzbudzić nastrój na sali prawdziwie sylwestrowy. Rola meza safanduty świetnie odtworzył p. Godlewski. Reszta zespołu dostroiła się do całości bez zarzutu. Piękne dekoracje pomysłu p. Węgrzyna były gustowne i piękne.

TEATR POLSKI W KATOWICACH.

REPERTUAR:

Wtorek, dnia 3. stycznia 1933 r.: „Oma! nie noc poślubna” o godz. 20 — przedstawienie popularne.

REPERTUAR NA PROWINCJI:

Poniedziałek, dnia 2. stycznia: „Mademoiselle” o godzinie 19.30 w Tarnowskich Górach. Czwartek, dnia 5. stycznia: „Noc Sylwestrowa” Bielsko o godz. 19.30.

dewszystkiem około naprawy drogi, prowadzącej do wspomnianej dzielnicy. Droga ta ma tylko wjazd ale niema wyjazdu poza miasto. Pan burmistrz Piprek nie tylko z ulicy „Kopiec” bagniska usunął, lecz daży do tego, aby ulica miała nie tylko wjazd i wyjazd. Zaczął więc budować nową drogę, która połączy ulicę „Kopiec” z drogą prowadzącą do fabryki materiałów wybuchowych „Lignoz”. Za to mieszkańcy ulicy „Kopiec” oraz rolnicy, mający rolę poza miastem na południe są p. burmistrzowi bardzo wdzięczni i za naszym pośrednictwem składają mu serdeczne podziękowanie. Niewątpliwie przejrzą także jednostki ciągle niezadowolone i przekonają się, że praca p. burmistrza rzeczywiście zmierza ku pomyślnemu rozwojowi miasta. Więcej rzetelnej pracy u nas potrzeba, a nie ciągłego warcholenia, a napewno będzie lepiej. (p)

Z Rybnickiego

Wieczornica z gwiazdka.

Marklowice Dolne. W dniu 26 grudnia na sali p. Sika urządziło Tow. Spiewu „Spójnia” wieczornicę, połączone z gwiazdka. Obecni byli wszyscy członkowie i ich rodzice oraz zaproszeni sympatycy. P. dyrygent Paweł Michalski przywitał o godz. 5 przybyłych gości. Następnie odśpiewane zostały kolendy przy choince. Po odśpiewaniu wszedł na salę niespodziewanie gwiazdor, rozdający podarunki. Następnie odbyła się wspólna wieczerza oraz łamanie się oplatkiem. Uroczystość wypadła wspaniale i podobała się ogólnie. Przygrywała orkiestra mandolinistów. (r)

Z Tarnogórskiego

Przytrzymanie przemytników.

Sucha Góra. Dnia 29 grudnia wieczorem przytrzymano w Suchej Górze Stanisława Nieslera i Karola Jante z Wielkich Piekarów, którym zajęto 15 kg. drożdży, zegar, 2 orzechy kokosowe i kilka sztuk pomarańcz przemycanych z Niemiec. Wraz z doniesieniem przekazano ich urzędowi celnemu w Kolonii Wiktor. (t)

Z Śląska Opolskiego.

Podejrzane ćwiczenia lotnicze niemieckie nad granicą polską.

Gazety niemieckie donoszą, że w styczniu 1933 r. przybędzie na Śląsk Opolski eskadra, złożona z 15 samolotów, należąca do niemieckiej szkoły lotniczej w Brunświku. Eskadra ta odbyła niedawno ćwiczenia w Gdańsku oraz w Prusach Wschodnich. W styczniu odbędzie swe ćwiczenia na terenie Śląska Opolskiego nad granicą polsko-niemiecką.

Smutny los robotników polskich w Saksonii.

Dwie robotnice z Wysokiej (powiat strzelecki) powróciły z Saksonii chore na tyfus. Jedna z nich niebawem zmarła, druga wyleczyła się dopiero, po zostaniu jednak kaleką na całe życie.

Dwie dziewczyny z Żyrowy (powiat strzelecki), które pracowały w tej samej miejscowości w Saksonii, zmarły tamże także na tyfus.

Z Bytomskiego.

Towarzystwo Młodzieży w Miechowie urządza w niedzielę, dnia 8 stycznia 1933 r. na sali p. Schindlerowej przedstawienie. Na program przedstawienia składają się sztuka teatralna „Na wycugu czyli Czcij ojca i matkę swoją” oraz humoreska „Kuracja złośliwej żony”, nadto występy akrobatyczne. Po teatrze tańce. Otwarcie kasy o godz. 4.30, początek o godz. 5 po południu. Ceny miejsc są bardzo niskie i wynoszą 60, 40 i 25 fenigów. Zarząd Towarzystwa Młodzieży uprasza rodaczki i rodaków o Miechowie i okolicy bliższej i dalszej o liczny udział w przedstawieniu.

Inwalid Piotr Ch. w Bytomiu, ojciec licznej rodziny, powiesił się w tych dniach na kłamce swojego mieszkania. Powodem rozpaczliwego kroku był nieuleczalny paraliż, który dotknął nieśczęśliwego przed 2 laty.

Pewien chłopiec uprawiał na stawie w Rokitnicy sport łyżwiarski. W pewnej chwili cienka powłoka lodu załamała się i małeć po szyję wpadł do wody. Byłby utonął, gdyby nie byli pospieszyli z pomocą przechodnie.

Na kopalni „Abwehr” w Mikuliczcach nastąpiło oberwanie się węgla, przyczem rębacz Grzywacz został zasypany i zabity na miejscu. Zwłoki nieśczęśliwego wydobyto po kilku godzinach i umieszczono w kostnicy przy lecznicy knapszaftowej.

Miasto Bytom ma otrzymać halę targową. Pewne wielkie przedsiębiorstwo handlowe planuje urządzić na ten cel część składnicy towarów bezcłowych. Magistrat jest przychylny temu projek-

towi a niewątpliwie i rada miejska zgodzi się na jego przeprowadzenie. Wobec tego należy przypuszczać, że otwarcie hali targowej nastąpi już w lutym.

Z Zabrskiego.

Na jednym z filarów kopalni „Gwidon” pod Zabrzem miała miejsce katastrofa górnicza. W pewnym momencie po przedwczesnym strzale oberwały się zwały węgla, zasypując dwóch górników, Józefa Kretosza i Józefa Soczowę z Zabrza, którzy nie zdążyli się na czas usunąć. Podczas kiedy Soczowa przysypany większymi bryłami zdołał się o własnej mocy z pod zwałów wycofać, Kretosza wydobyto dopiero po godzinie z licznymi obrażeniami, tak, że stan jego jest groźny. Odstawiono go do szpitala Spółki Brackiej w Zabrze.

Na jednej z ulic w Zabrze zdarzył się godny pożalowania wypadek. Pięcioletni Ewald Stopa dostał się pod samochód ciężarowy i został ciężko okaleczony. Dochodzenia wykazały, że chłopiec uciekł się samochodowi, przyczem dostał się pod koła. Obecnie znajduje się w lecznicy knapszaftowej.

Protest inwalidów, wdów i sierot.

Radzionków. Zorganizowani w Zw. inwalidów, wdów i sierot z siedzibą w Katowicach, zebrani w dniu 23 grudnia 1932 r. na sali pp. Letochów w Radzionkowie w liczbie 250 osób, protestujemy jaknajenergiczniej przeciw zamachowi na nasze życie, dokonaniem na walnym zebraniu Spółki Brackiej w Tarn. Górach, na którym większością głosów zapadła uchwała obniżenia naszych już tak głodowych rent i to po raz drugi, pierwszy raz o 10 %, obecnie o 15 %. Uważamy krok ten za nieludzki i barbarzyński, największego potępienia godny. Przez 40 lat i więcej opłacaliśmy składki do Spółki Brackiej po to, ażeby na starość i niemoc nie musieliśmy z rodziną cierpieć głodu, co się już dzieje przy obecnej rencie, a po drugim obniżeniu rent została nam zupełnie odebrana możliwość do życia.

Apelujemy do naszego głównego zarządu związkowego, ażeby poczynił energiczne kroki u władz miarodajnych, by te nie dopuściły do przeprowadzenia uchwały walnego zebrania Spółki Brackiej, gdyż chodzi o życie kilku tysięcy obywateli tego państwa.

Spółka Bracka uzasadnia swój krok zbrodniczy (bo tak go nazwać musimy) tem, że na jednego renciście przypada 1 i pół członka oraz że placących członków obecnie jest tylko 60.000 (85.000 mniej, jak w czasach dawnych). Wobec

Z Opolskiego.

Włamywacze wtargnęli onegdajszej nocy do mieszkania podróżującego Joschki w Wawelinie i skradli 2 tysiące marek w gotówce. Niedawno temu dokonano włamania do mieszkania krewnych Joschki — Hozali i Kalischa, u których skradli 700 marek oraz dużą ilość bielizny i ubrań. Sprawcy w obu wypadkach uszli z bogatym łupem, niepoznani przez nikogo.

Wycużnik B. w Komprachcicach sprzedał dwa wieprze, trzeciego zaś, najflustszego, zatrzymał dla siebie. Onegdajszej nocy zakradli się złodzieje do zabudowań B., skradli mu pieniądze a nadto i pozostałego jeszcze wieprza, którego na miejscu zabili.

Pewnemu kolonistcie w Kolanowicach skradziono dwa wieprze w czasie, kiedy z całą rodziną był w kościele na Pastercie. Złodzieje zabili i poćwiartowali wieprze na miejscu a mięso zabrali ze sobą.

Jesienią ub. roku zastawiono prawie wszystkie cementownie Śląska Opol-

skiego. Obecnie donoszą, że w dniu 9 stycznia zostanie uruchomiona cementownia w Groszowicach, która zatrudni 170 robotników.

Jak pisaliśmy, z dniem 1 kwietnia br. zostanie kościół na Górcie wyniesiony do rzędu kościołów parafialnych. Obecnie już nabyto na pomieszczenie urzędu parafialnego budynek przy ulicy Wallgrabenstrasse.

Z Kozielskiego.

Po świętach popełniono w Witostawicach zbrodnię. Między niejakim Wiktoorem Zgrają a Antonim Dybałą przyszło do kłótni, w czasie której Zgraja pchnął nożem swego przeciwnika w samo serce. Śmierć nastąpiła na miejscu. Morderca liczy zaledwie 20 lat, zamordowany zaś 25 lat i pozostawił żonę i małe dziecko.

Z Dobrodzieńskiego.

Na Kolonii Przywary zdarzył się straszny nieśczęśliwy wypadek. Rolnik Jakób Kurec był zajęty przy młóceniu zboża. Wskutek własnej nieostrożności dostał się do trybów gepla i odniósł tak ciężkie okaleczenia, że zmarł kilka minut po wypadku.

kas, po przyłączeniu Śląska do Polski, płaci z łaski tymczasowe renty, z powodu czego ponosimy wielkie straty jak i pewność naszych rent tam opłacanych. Przeważnie my starzy inwalidzi byliśmy tymi, co podczas akcji plebiscytowej pracowaliśmy w komitetach plebiscytowych, braliśmy udział w powstaniach śląskich, agitowaliśmy po wiecach za przyłączeniem Śląska do Polski, za co nam obiecywano, że w Polsce nie utracimy naszych praw do renty itd.

Wobec tego zwracamy się do naszych władz, aby dotrzymano dane nam obietnice i przyrzeczenia. Dalej żądamy od naszych władz jak i od naszego rządu, ażeby się przeciwstawił zamachowi ciężkiego przemysłu, który zmierza do zupełnego unieruchomienia kopalni i hut, redukuje już tak nikłe zarobki, co w rezultacie musi przynieść dla państwa katastrofalne następstwa, a nam śmierć głodową. Cel tego postępowania jest nam wiadomy, przeto wzywamy czynniki miarodajne jak i naszych poposłów do interwencji przeciw tej wrogiej robocie kapitalistów, działających na szkodę państwa, póki jeszcze jest czas.

Radzionków, 23 grudnia 1932 r.

Miejscowa grupa inwalidów, wdów i sierot.

Radio.

Niedbalstwo Polskiego Radja.

Katolicka Agencja Prasowa donosi: „Posiadacze radiodiodników w Polsce mieli możliwość słyszeć przemówienie Ojca Św., zawdzięczając niemieckiej stacji w Koenigswusterhausen, która nawet natychmiast podała tłumaczenie na niemiecki. Natomiast nasz sławny „olbrzym radiowy” w tym czasie nadawał muzykę gramofonową. — Okazuje się, że Radio Polskie wiedziało o mającej nastąpić transmisji z Watykanu, tylko pomyliło się względnie spóźniło się o 12 godzin! — Tuż przed rozpoczęciem transmisji pasterki z Krakowa zapowiedziano, że „Postaramy się osłuszać połączenie z Rzymem i jeżeli tylko nie nastreczą się jakie trudności techniczne, przemówienie to nadamy naszym radiosłuchaczom. W tym celu będziemy zmuszeni mnieć więcej o godz. 0.15 przerwać transmisję pasterki”. — Radiosłuchacze próżno jednak oczekiwali tej przerwy. Transmisji z Watykanu nie było. — K. A. P. dodaje ironicznie: „Trudności techniczne były tak wielkie, że nie pozwoliły na transmisję przemówienia, ogłoszonego przed 12-tu godzinami”. Przyczem K. A. P. zaznacza, że „po otrzymaniu depeszy z Watykanu z oznaczeniem daty i godziny przemówienia Ojca Św. natychmiast powiadomiliśmy o tem dyrekcję Polskiego Radja, prosząc ją o udostępnienie społeczeństwu usłyszenia przemówienia wigilijnego Ojca Św.”.

Śmierć przy słuchaniu radja.

Z Wiednia donoszą o zacczadzeniu się gazem

światłym parą sędziwych małżonków wśród niezwyklej okoliczności. Liczący 71 lat emeryt Ignacy Viczen miał zwyczaj wylegiwać się wieczorami na ławce w kuchni i założywszy sobie na głowę słuchawkę, słuchać godzinami produkcji radiowych. Zrana w dzień Bożego Narodzenia córka Viczena, mieszkająca przez sień, chcąc złożyć rodzicom życzenia świąteczne, weszła do niezamkniętej na klucz kuchni i przerażona ujrzała ojca leżącego bez życia na ławce, w sąsiednim zaś pokoju, służącym za sypialnię, leżącą również bez życia matkę. W mieszkaniu czuć było woń gazu. Przywołany lekarz mógł już tylko stwierdzić śmierć obojga małżonków. Śledztwo zaś, przeprowadzone przez policję, wykazało, że Viczen, zdejmując słuchawkę, wiszącą na gwoździu wblitym w ścianę tuż obok kurka gazowego, musiał zawiadzić rekawem o ten kurek i odkręcić go częściowo, a ułożywszy się na ławie, zasnął snem wiecznym, zatruty gazem, przy słuchaniu produkcji radiowych, gaz zaś, przedostawszy się do sypialni, zatruł również śpiącą tam Viczenową.

Ciekawsze audycje tygodnia.

„Miejsce Polski pod słońcem”, a więc rola i stanowisko Polski w międzynarodowych stosunkach gospodarczych, to temat, który porusza w swoim odczycie w poniedziałek o godz. 16.40 p. Jarzębowski. Tegoż dnia o godz. 17 ułyszemy chorały gregoriańskie w wykonaniu chóru „Gregorianum” w Warszawie. — We wtorek o godz. 16.25 w cyklu odczytów dla nauczycieli dyr. dr. Marjan Mondys wygłosi odczyt p. t. „Wied i reforma szkolna”. Tegoż dnia o godz. 16.40 transmitowany będzie z Lwowa odczyt o „Piaskach pustyni Gobi”, nazwanej zupełnie słusznie przez Mongołów Sza-

mo czyli Morze Piasków, o czym opowie p. Kamili Giżycki, dzieląc się z radiosłuchaczami wspomnieniami ze swych podróży po północnej Mongolii. W środę o godz. 17.40 z cyklu radiowych odczytów „Dla polskiego świata pracy” zostanie wygłoszona prelekcja na temat „Władomości z ruchu społecznego zagranicą”, w której radca Min. O. S. dr. St. Fischlowitz zastanowi się nad ogólnym kryzysem gospodarczym, który nie mógł wywrzeć pewnego ujemnego wpływu na rozwój urządzeń polityki społecznej. — W czwartek o godz. 16.40 inż. Tymoteusz Sawicki w prelekcji z cyklu „Świat przez radio” nakreśli artystyczną sylwetę wielkiego majstra architektury — „Stanisława Noakowskiego”. O godz. 17 ułyszemy przepiękny koncert Chóru Katedralnego w Katowicach. — W święto Trzech Króli, w piątek, zaczyna się audycja transmisja nabożeństwa z Poznania. Z szeregu odczytów, które w tym dniu mają być wygłoszone, zaciekawiają nas: o godz. 12.45 „Fotografujemy zimą” inż. Bornsteina, który zwrócił uwagę amatorów-fotografów na to, że i zimą nastrecza niezrównane sposobności do robienia wartościowych zdjęć. O godz. 14 „Porady weterynaryjne”, o godz. 14.40 p. Karczevska omówi „Sprzedaż plonów pracy gospodyni wiejskiej”. O godz. 16.45 dr. Kazimiera Zawistowicz zajmie się w swym odczycie „Wierzeniami Ludowimi” w święto Trzech Króli, wedle legendy przywleczionych przez gwiazdę do kolebki Chrystusa. Wreszcie o godz. 19 lubiany prelegent katowicki dr. Simm omówi „Wpływ człowieka na przyrodę”. Niedzielne nabożeństwo (w dniu 8 stycznia) nadane zostanie z Wielkiej Piekar. O godz. 14.20 ks. Marchewka wygłosi odczyt religijny p. t. „Katolicyzm społeczny”. O godz. 14.40 „O prowadze-

niu gospodarstwa” mówić będzie inż. Chmielecki, poczem nadane zostaną (o godz. 15) kalendarze, które odśpiewa chór kościoła Św. Krzyża w Warszawie.

Inflacja wielkich stacji nadawczych.

W Hamburgu przewiduje się budowę nowej wielkiej stacji, której plany już zatwierdzono. Stacja ma stanąć w Bilerbrook na peryferii Hamburga. — Francuskie władze pocztowe przystąpiły do budowy 60-kilowatowej stacji w Lille, gdzie obecnie pracuje stacja o mocy 1,3 kW. — 75-kilowatowa stacja w Tuluzie nadaje codziennie w nocy o godz. 23 próbną audycję; próby te nadawane są wszakże z mocą tylko kW. — W Rosji ma być dotychczasowa 100-kilowatowa stacja Kominternu wzmocniona do 50 kW, a 35-kilowatowa stacja w Mińsku wzmocniona do 100 kW. — W Jugosławii powstanie w Belgradzie stacja o mocy 56 kW. — W Rumunii rozważa się budowę 150-kilowatowej stacji w miejscowości Cracipnelu.

Radjogramy.

Na święta Bożego Narodzenia uruchomiona miała być w Bisamburg koło Wiednia nowa radiostacja o dużej mocy. Prace wstępne nie zostały jednak na czas ukończone, tak, że uruchomienie tej stacji ulegnie kilkutygodniowej zwłoce.

Rząd duński zabronił zabierania głosu przed mikrofonem Trockiemu, który po drodze do Sztokholmu zatrzymał się jakiś czas w Kopenhadze.

Widział „raj sowiecki” i więcej znać go nie chce.

Przeżycia Ślązaka w Rosji Sowieckiej.

(Dokończenie).

Waleśając się przez kilkanaście dni w bezustannym poszukiwaniu pracy i doprowadzony już do ostateczności, zwróciłem się w dniu 3 marca do ostatniego z rzędu trustu „Stalinmost”, gdzie po moich usilnych naleganiach i próbach oraz po wypełnieniu deklaracji przyjęty zostałem w charakterze ślusarza z płacą miesięczną 180 rubli i wysłany do Uralu. Wszystkie moje papiery odebrano mi w trakcie. Podczas podróży koleją byłem zmuszony stać pilnować moich tobołków ze względu na plagę złodziejstwa na kolejach. Przyjechawszy na Ural wysiadłem na stacji przeznaczenia Wierchnia Salda. Następnego dnia zgłosiłem się do dyrekcji zakładu oświadczając, że zostałem przydzielony przez trust „Stalinmost” jako ślusarz. Przyjęto mnie do pracy i kazano zjawić się za 3 do 4 dni. Ponieważ jednak nie miałem żadnej żywności, a w wolnym handlu niczego absolutnie nie można było dostać, wędrowałem przez 14 dni od biura do biura w celu uzyskania kartek żywnościowych. Dopiero po upływie tego czasu wydano mi książeczkę z kartkami na żywność, którą mogłem nabywać w miejscowej kooperatywie. Teraz dopiero zacząłem pracować. Okazało się jednak, iż wyznaczone mi racje żywnościowe wcale nie wystarczały, a pracując w zakładzie do godziny 16-tej, zwykle nie mogłem już w kooperatywie otrzymać obiadu, wydawanego od godz. 12-tej do 16-tej. Żywiłem się przeto głównie herbata i chlebem. Wyznaczona mi racja żywnościowa na miesiąc wynosiła 1 kg kielbasy końskiej, 200 g margaryny, 1 kg śledzi, małą paczkę herbaty, 1 kg cukru i kilka innych produktów w znikomej ilości. Po przybyciu do tego zakładu zaraz pierwszej nocy buchalter wraz z technikami rozbili moją walizkę i skradli mi 2 ubrania i trzewiki. Mimo, iż doniosłem o kradzieży, sprawy nie zostali ukarani. Ponieważ otrzymywana racja żywnościowa mi nie wystarczała, zmuszony byłem stać prosić o zaliczki w dyrekcji zakładu, aby móc dokupywać sobie w wolnym handlu chleb i inne rzeczy.

Co do warunków pracy w powyższym zakładzie, jak również w innych zakładach w Moskwie, w których starałem się o zajęcie, muszę zaznaczyć, że robotnik pracuje wszędzie pod stałym dozorem. W każdym oddziale stoi jeden lub 2 żołnierze z karabinem dla zapobieżenia ewent. buntom. Po warsztatach snują się liczni konfidenti, którzy o najmniejszym odruchu niezadowolenia jakiegoś robotnika bezzwłocznie donoszą G. P. U. Bez zezwolenia władz partyjnych nie wolno robotnikowi przenosić się do innej fabryki. Ograniczenia te stosuje się jednak mniej rygorystycznie w odniesieniu do cudzoziemców, którzy stoją o wiele lepiej od robotników sowieckich.

W tych warunkach praca stawała się nieznośną tem więcej, że przy szczupłej płacy i drożyznie, głąd dawał mi się dotkliwie we znaki. Prośbę moją o podwyższenie zarobków dyrekcja zakładu odrzuciła, uprosiłem jedynie 70 rubli zaliczki, bez odmierowania opuściłem pracę, zamierzając wyjechać do kraju. Nie mając w ręku pisemnego zezwolenia na opuszczenie zakładu uprosiłem jednego pasażera, będącego w posiadaniu „komandierówki” i jadącego do Moskwy, by zakupił również i dla mnie bilet kolejowy do Moskwy. Po długich pertraktacjach przy kasie kolejowej udało mi się uzyskać bilet i wyjechać do Moskwy przyjechałem wieczorem i zgłosiłem się u komendanta domu polityemigrantów, prosząc go o udzielenie noclegu. Komendant domu wymyślał mi, jednak noclegu mi nie przydzielił, wobec czego byłem zmuszony waleśać się po mieście do białego rana. Przez kilka dni z rzędu chodziłem za pracą od trustu do trustu, w końcu uzyskałem zajęcie w „Kramastroju”, gdzie według zawartej umowy miałem otrzymać wyżywienie i porządne mieszkanie dla siebie i mojej żony oraz 300 rubli miesięcznej płacy. Prace miałem rozpocząć w zakładach „Kramastroju” w miejscowości Kramatorskaja na Ukrainie. Wyjechałem też bezzwłocznie i po 24-godzinnej jeździe przybyłem na miejsce. Na drugi dzień zgłosiłem się w dyrekcji zakładu i nauczono doświadczeniem, żądałem spisanie ze mna kontraktu, w którym byłoby przeprowadzone przyznanie mi przez trust w Moskwie warunki. Kontrakt taki wprowadził ze mna spisanie, jednakże już po kilku dniach pracy dyrekcja zakładu oświadczyła mi, że pobierać będę tylko 250 zamiast 300 rubli miesięcznie ze względu na to, że fabryka jest nieproduktywna i znajduje się dopiero w stadium rozwoju. Jako ślusarz przydzielony zostałem do budowy wysokich pieców. Praca była bardzo ciężka, środki żywnościowe, otrzymywane w kooperatywie, zupełnie niewystarczające. Ponieważ zakład znajdował się w pobliżu granicy, panowała w nim o wiele ostrzejsza dyscyplina. Na każdym kroku spotykało się żołnierza z karabinem lub człowieka z GPU.

Na placach w pobliżu pracujących robotników umieszczone były na wzniesieniu budki wartownicze, z których żołnierze z karabinem w reku rozglądali się na wszystkie strony. W takich warunkach z utęsknieniem oczekiwałem wygaśnięcia mego kontraktu, zawartego na przeciąg 3 miesięcy. Po upływie tego czasu zwróciłem się do dyrekcji z prośbą o zawarcie kontraktu ze mna na nowych warunkach, na co mi oświadczone, że mogę otrzymać od 81 rubli miesięcznie. Ponieważ równałoby się to śmierci głodowej, opuściłem zakład, uzyskawszy po długich kłopotach wypłatę zaległego zarobku i wyjechałem zpowrotem do Moskwy.

Za porada jednego z cudzoziemców zwróciłem się do Konsulatu Polskiego z prośbą o pomoc w wydostaniu się z Bolszewii do Polski. Za pośrednictwem wspomnianego cudzoziemcy wysłałem również list do mojej żony w Bielszowicach, w którym przedstawiłem swoje rozpaczliwe położenie, prosząc ją o interwencję u władz miejscowych. List dotarł szczęśliwie do żony, cadany przez życzliwego mi osobnika na poczcie w Warszawie. Po dłuższym oczekiwaniu otrzymałem w Konsulacie upragniony paszport oraz pieniądze na podróż do kraju — i aczkolwiek czekała mnie kara więzienia przez 18 miesięcy — bezzwłocznie wystarałem się o sowiecką wizę wyjazdową i wyjechałem do kraju.

W czasie mego pierwszego pobytu w domu polityemigrantów w Moskwie spotkałem na ulicy „Julke”, która uskarżała się na nieznośne stosunki w Rosji Sowieckiej. Przybył również raz do naszej grupy t. zn. do mnie i Engla z żoną, były poseł na Sejm Śląski Wieczorek Józef, który w toku rozmowy starał się usprawiedliwić obecną sytuację w Sowietach, oświadczając, że trzeba przetrzymać tylko obecny kryzys poczem dopiero będzie lepiej robotnikowi. Miedzy innymi opowiadał mi Wieczorek, że jest słuchaczem Uniwersytetu Lenina w Moskwie i otrzymuje 18 rubli miesięcznie na wyżywienie. Odnosiłem jednak wrażenie, że i on zresztą stara się maskować swoje rozczarowanie. Co do drugiego byłego posła na Sejm Śląski Komandera Pawła z Świętochłowic, opowiadano w domu polityemigrantów, że za robote kontrolowalicyna wysłany został gdzieś w głąb Rosji i rozstrzelany przez GPU. Z żoną Komandera spotkałem się raz w Moskwie, jednak nie z niej wydobyc nie mogłem, oglądała się bowiem na wszystkie strony trwożliwie, bojąc się widocznie zdrady.

Przed moim wyjazdem, kiedy w oczekiwanu paszportu waleśałem się bez pracy i środków do życia po ulicach Moskwy, zauważyłem jednego dnia samochód z około 20 ludźmi, z których ktoś wołał na mnie po imieniu „Alfred”! Poznałem między siedzą-

cymi dwóch moich znajomych z Górnego Śląska Ad. i Ur., którzy widocznie wysłani zostali przez Polską Partię Komunistyczną do Rosji Sowieckiej w charakterze delegatów. Kiedy zbliżyłem się do samochodu, ażeby przywitać się z nimi, zostałem w tej chwili odepchnięty przez tłum komunistów, którzy delegację obstarali i wprowadzili do zakładu elektrycznego w celu pokazania jej członkom urzędu wewnętrznego. Mimo, iż przed zakładem czekałem przeszło 4 godziny, delegacji więcej już nie zobaczyłem. Widocznie wyprowadzono ją z zakładu inną drogą. Muszę tu nadmienić, że wszystkie delegacje, wysłane przez organizację komunistyczną do Rosji Sowieckiej, są odpowiednio honorowane; pokazuje im się najlepiej prosperujące zakłady przemysłowe i przydziela luksusowe hotele, aby

zrobić na nich wrażenie dobrobytu i porządku. Nie widzą jednak delegaci i widzący zresztą nie mogą niedzy i głodu w zastraszającym sposobie panującym w Sowietach. Każdy komitet fabryczny pod najsurowszą karą zabrania robotnikom udzielać informacji delegatom zagranicznym o stosunkach, jakie w rzeczywistości panują w danym zakładzie. W czasie odwiedzin takiej delegacji daje się natomiast robotnikom lepsze pożywienie i każe im się robić przyjemne, uśmiechnięte miny.

Opowiedziałem zaledwie zgrubsza o co widziałem i przeżyłem w Bolszewii w przeciągu niespełna jednego roku, aby przekonać dawnych moich współtowarzyszy partyjnych o cyganiństwach, jakie wypisuje prasa partyjna o rzekomym dobrobycie klasy pracującej w Sowietach.

Życzenia noworoczne.

Janów. Szczęśliwego i wesołego Nowego Roku życzę wszystkim czytelnikom „Katolika”.

Jaworski, agent „Katolika”.

Nowa Wieś. Wszystkim moim Abonentom „Katolika Polskiego” i „Katolika Śląskiego” życzę szczęścia, zdrowia i błogosławieństwa Bożego na Nowy Rok.

Robert Gałuszka, agentura „Katolika”.

Hajduki Wielkie. Wszystkim moim Abonentom i Czytelnikom śle niniejszym życzenia. Życzę zdrowia, szczęścia, dobrego powodzenia a przede wszystkim obfitego błogosławieństwa Bożego na Nowy Rok. Zarazem proszę wszystkich, aby i nadal pozostali wiernymi czytelnikami „Katolika” i jego abonentami.

Ludwik Kozior, agent „Katolika”.

Lubomia. Wszystkim moim abonentom „Katolika” życzę szczęśliwego Nowego Roku. Wspólnymi siłami dążmy do podwojenia liczby przedpłaćcieli.

Piela, agent „Katolika”.

Kończyce. Wszystkim moim Szan. Agentom i Abonentom życzę szczęścia i błogosławieństwa Bożego w Nowym Roku.

Jan Nita, kolporter i agent „Katolika”.

Bielszowice. Życzę wszystkim moim Abonentom szczęścia, zdrowia i wszelkiej pomyślności w Nowym Roku.

Paweł Dudek, agent „Katolika”.

Wydawnictwo: Katolika Polskiego (Górnoślązka, Główna Śląskiego, Katolika Śląskiego i Główna Śląskiego). — Za redakcję odpowiada: Franciszek Godula, Król. Huta. — Nakładem: Zjednoczone Wydawnictwo (Gazet, Spółka z ogr. odp., Katowice, ul. św. Stanisława 4, tel. 14-14). Drukarnia: Drukarnia Śląska S. K. z ogr. odp., Katowice Batorego 2 — tel. 8-78.

Program radiowy.

Wtorek, 3 stycznia 1933 r.

Katowice. Godzina 11,40 Codzienny przegląd prasy polskiej. 11,50 Komunikat meteorologiczny. 11,58 Sygnał czasu oraz hejnał z Krakowa. 12,10 Koncert z płyt gramofonowych. 13,15 Komunikat gospodarczy. 13,20 Komunikat meteorologiczny. 13,25 Przerwa. 15,10 Komunikat Państwowego Instytutu Eksportowego. 15,15 Komunikat gospodarczy. 15,25 Chwilka lotnicza i przeciwegazowa. 15,30 Komunikat Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego. 15,35 „Wśród książek” — przegląd najnowszych wydawnictw. 15,50 Bajeczki cioci Heli dla dzieci. 16,05 Intermezzo muzyczne. 16,25 „Wieś i reforma szkolna”. 16,40 „W plaskach pustyni Gobi”. 17,00 Popołudniowy koncert symfoniczny. 18,00 Muzyka lekka. 19,00 „Urbanizacja jako zagadnienie społeczne i kulturalne”. 19,15 Rozmaitości. 19,25 Komunikaty sportowe. 19,30 Felieton muzyczny. 19,45 Prasowy dziennik radiowy. 20,00 Koncert popularny. 21,15 Wiadomości sportowe. 21,20 Dodatek do prasowego dziennika radiowego. 21,25 Recital skrzypcowy Grażyny Bacewiczowej. 22,00 Kwadrans literacki. 22,20 Muzyka taneczna (płyty). 22,55 Komunikat meteorologiczny. 23,00—24,00 Muzyka taneczna.

Wrocław, Gliwice. Godzina 6,15 gimnastyka. 6,35 Koncert. 11,15 Komunikaty. 11,30 Odczyt rolniczy. 11,50 Koncert. 13,05 i 14,05 Płyty. 13,45 Komunikaty. 14,45 Rozmaitości. 15,10 Komunikaty. 15,40 Program dla dzieci. 16,10 Koncert. 17,10 Płyty. 17,30 Odczyty. 19,30 Płyty. 20,30 Słuchowisko. 22,00 Komunikaty. 22,25 Przegląd polityczny. 22,45 Koncert.

Morawska Ostrawa. Godzina 6,15 gimnastyka i rozmaitości. 15 Muzyka wiejska. 10,10 Niemiecki poranek szkolny. 11,00 Płyty i komunikaty. 12,30 Koncert. 13,30 Transmisja z Pragi. 16,10 Koncert. 17,00 Odczyt. 17,20 Lekcje czeskiego i niemieckiego. 17,50 Esperanto. 18,00 Płyty. 18,15 Odczyt. 18,25 audycja niemiecka. 19,00 Prasa i odczyt. 19,20 muzyka lekka. 20,15 Słuchowisko. 21,00 Koncert. 22,00 Komunikaty. 22,15 Płyty.

Środa, 4 stycznia 1933 r.

Katowice. Godzina 11,40 Codzienny przegląd prasy polskiej. 11,50 Komunikat meteorologiczny. 11,58 Sygnał czasu oraz hejnał z Krakowa. 12,10 Koncert z płyt gramofonowych. 13,15 Komunikat gospodarczy. 13,20 Komunikat meteorologiczny. 15,10 Komunikat Państwowego Instytutu Eksportowego. 15,15 Komunikat gospodarczy. 15,25 Komunikaty Zw. Wynalazców. 15,35 Program dla dzieci. 16,00 Muzyka lekka (płyty). 16,40 „Zwrot ku romantyczności w twórczości Sienkiewicza”. 17,00 Audycja dla nauczycieli muzyki w szkołach ogólnokształcących. 17,30 Intermezzo muzyczne. 17,40 „Wiadomości z ruchu społecznego zagranicą”. 18,00 Muzyka lekka. 19,00 Kamila Nitschowa: Pogadanka z działu „Gospodyni śląska”. 19,15 Rozmaitości. 19,25 Komunikaty Związku Młodzieży Polskiej. 19,30 Felieton literacki. 19,45 Prasowy dziennik radiowy. 20,00 Muzyka lekka. 21,00 Wiadomości sportowe. 21,05 Dodatek do prasowego dziennika radiowego. 21,10 Pieśni Fr. Schuberta. 21,35 „Na widnokręgu”. 21,50 Recital fortepianowy Józefa Tarczyńskiego. 22,55 Komunikat meteorologiczny. 23,00 Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

Wrocław, Gliwice. Godzina 6,15 gimnastyka. 6,35 Koncert. 8,15 Gimnastyka dla kobiet. 11,15 Komunikaty. 11,30 Koncert. 13,05 i 14,05 Płyty. 13,45 Komunikaty. 14,45 Rozmaitości. 15,10 Komunikaty. 16,00 Odczyty. 17,00 Muzyka kameralna. 17,20 Odczyty. 19,05 Koncert. 20,00 Słuchowisko. 22,10 Komunikaty. 22,35 Pogadanka teatralna. 22,50 Muzyka taneczna.

Morawska Ostrawa. Godzina 6,15 gimnastyka i rozmaitości. 10,00 Koncert. 11,00 Płyty i komunikaty. 12,30 Koncert. 13,30 Transmisja z Pragi. 16,10 Koncert. 17,00 Odczyt. 17,10 Teatr marionetek. 18,05 Odczyty. 18,25 Pieśni rumuńskie. 19,00 Prasa. 19,05 Odczyt. 19,20 Wesoła chwila. 19,50 Opera „Jenufa” Janacka. 21,00 i 22,00 Komunikaty.

UŁCZ-UZDROWIENIE
MILJONOM
CIERPIĄCYCH NA REUMATYZM
NERWOBOLĘ, ZANADUŻY KRZYŻAC
BÓL GŁOWY I T.P.
NIEŚCIE NAJSKUTECZNIEJ NACIERANIE
IKHTIONENTOL
DO NABYCIA WE WSZYSTKICH APTEKACH

Chorzy!

Leczę wszelkie choroby, przede wszystkim chroniczne, cierpienia na raka i weneryczne. Uprasza się przynieść mocz poranny. Leczenie naturalne.

J. Sedlaczek

Katowice, ulica Piastowska nr. 3.

Godz. przyjęć: od godziny 9—12 i 4—6 w niedzielę od godz. 9—11. Broszury wysyłam bezpłatnie.

Sypialki, jadalni, męskie pokoje, kuchnie, szafy, łóżka wykonane elegancko i pojedynczo po cenie korzystnie na raty

skład mebli

H. LICHTBLAU Sp. z ogr. por.

Tel. 501. Królewska Huta, Wolności 38. Tel. 501.

Przy kupnie za gotówkę najniższe ceny. Bezpłatna dostawa do domu.

Wszystkim moim szan. Odbiorcom, Przyjaciółom i Znajomym życzę **zdrowego i szczęśliwego nowego roku.**

NERWOL

Chemika D-ra Franzosa, jedyny radykalny i wypróbowany środek (nacieranie) przeciw

REUMATYZMOWI

kluciu z powodu przeziębienia, postrzału, ischiasowi itp. wszędzie do nabycia.

Wyrób i główna sprzedaż
APTEKA MIKOŁASCHA
Lwów, Kopernika 1.

Sprzedaż

Gospodarstwo wzorowe 32 morg. z obszernymi budynkami, z żywym i martwym inwentarzem, zapasami paszy i obśiewem zaraz do objęcia. Potrzebna gotówka ok. 5.000 zł. Zgłoszenia do „Katolika” Śl.” pod „dzierzawa”.

Kamienica II-piętrowa, 30 ubikacji komfortowych, dochodu 3.300 zł. rocznie, parceli 1400 mtr. mieszkanie wolne. Cena 30.000 zł. gotówka 15.000 zł.

Kamienica II-piętrowa, 16 ubikacji komfortowych, dochodu 2.400 zł. rocznie, parceli 550 mtr., ogródka 400 mtr., mieszkanie wolne. Cena 27.000, gotówka do umowy.

Kamienica piętrowa z ogrodem półmorgow., przynależnym zabudowaniami. Cena 25.000 złotych, gotówka 7000 — reszta 4 - procentowy dług.

Małe domki poczawszy od 5.000 zł. bardzo korzystnie do nabycia. Wszelkie zgłoszenia do sprzedaży przyjmuje biuro-bezplatnie.